

ניצה איתח ז"ל

ניצה איתח ז"ל - שעת קבורה -
חמסין אייר תשנ"ד

"ילדים זהב, נכדים אוצר, -
וגמליאל יהלום..."

לכו.
לבית של ניצה ז"ל וגמליאל ותראו
אותם ביום החתונה - בלונדינית
מלאה, עור חלק ובהיר - והוא
עלם צעיר ושחרחר ושפם - אפילו
השפם מלא נעורים.

לכו.
לבית של ניצה ז"ל וגמליאל ותפגשו
נכדות ונכדים וסריגה של ניצה -
וקלטות של שירים עבריים של ניצה,
ואגוזי פקן של גמליאל וניצה
מפצחת - והמון מתכונים של עוגות
ודברי בישול.

לכו.
לבית של ניצה ז"ל וגמליאל ותשבו
לכוס קפה - תמיד בלב רחב, תמיד
יש כיבוד ועוגה - ובית פתוח -
וקולות מצהלות ילדים עם תלתלים
בלונדינים ושער גולש ערמוני וכוס
מיץ אשכוליות סחוט ביד - וריח של
בית. איזה בית.

לכו.
לבית של ניצה ז"ל וגמליאל ותשבו
לשוחח ותמצאו אהבה אחת גדולה -
בינו לבינה - בינם לבני המשפחה -
לילדים, לכלות, לחתנים - לאחיות
לאחים, לדודים, לדודות.

אז אני הלכתי.

באתי לפני הסוף אל ניצה ודברנו.
בשקט. בחצי פה - תרתי משמע:

אני: תגידי ניצה, את באמת רוצה
למות?

היא: כן. מאד.

אני: למה?

היא: אני כבר כלום. לא רואה.

יושבת. לא עושה כלום. סתם.

זה מה שאלוהים נתן לי.

אני: אבל הוא נתן לך המון מן
הדבש - לפני המחלה.

היא: כן. המון. הוא נתן לי ילדים
זהב. נכדים אוצר - וגמליאל
יהלום.

אני: עכשיו אני נוסעת. שניפרד?
היא: ליתר בטחון... זה תמיד טוב.
שיהיה לך בהצלחה ושתחזרי
תשירי לי.

וכך הלכתי - ורציתי אתמול לבוא
לשיר לך - אבל גמליאל - היהלום -
שמר עליך ואמר לי - "ניצה מאד
עייפה תבואי מחר".
עכשיו אני לא יכולה לשיר - עוד
קצת.

גמליאל תקשיב לי - אשדות יעקב זה
קיבוץ גדול - ואני גם מסתובבת
בארץ ובקיבוצים אחרים ובמושבים
ובעיירות - לא ראיתי - לא הכרתי
- בעל כמוד - יהלום אמיתי - שנים
של הצלחה, שנים של יסורים -
ואהבה גדולה - עכשיו אתה יכול
לבכות בקול גדול - הכורסא ריקה.
מצא נחמה בחיוך הנכדות במשחקי
הנכדים בלידות של הבנות והכלות
בכוס קפה המשפחתית - ובחברים.

מצא נחמה שחיית עם אשה שהחליטה
שהיא חיה היא חיה - וכשהחליטה
ללכת - הלכה. נפטרה.

בעל יהלום - גמליאל יבדל ואת
ניצה - גבורה. ואתם המשפחה -
יכולים לומר לעצמכם - אמא נתנה
לנו מתנה - אותנו ואת כולנו - את
משפחת איתח.

שיהיה לכם הכח
לאסוף ולהתאסף.

שרה'ה שרון